

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปะเร่เร่ เพลงร้องพื้นบ้านของชาวญ้อกู๋: กรณีศึกษาคณตรีชาวญ้อกู๋ อำเภอสทิต จังหวัดชัยภูมิ เป็นงานวิจัยทางมานุษยวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพสังคมและวัฒนธรรมของชาวญ้อกู๋ 2) วิเคราะห์เพลงปะเร่เร่ในเชิงครุวิทยา 3) ศึกษาหน้าที่ของเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบปะเร่เร่

ผลการศึกษาพบว่า ชาวญ้อกู๋สืบเชื้อสายมาจากชาวมอญโบราณในสมัยทวารวดี ใช้ชีวิตเร่ร่อนไปตามไหล่เขาในเขต 3 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันตั้งบ้านเรือนเป็นหลักแหล่งถาวรอยู่ร่วมกับคนทั่วไป มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ภาษาที่ใช้คือภาษาญ้อกู๋ซึ่งเป็นภาษาพูด ในตระกูลออสโตรเอเชียติก สาขามอญ-เขมร ไม่มีภาษาเขียน ชาวญ้อกู๋มีเพลงร้องปะเร่เร่ที่แสดงเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม แต่เดิมใช้ร้องขณะทำงานและในเวลาว่าง เป็นการเกี่ยวพาราสีโต้ตอบกันระหว่างหนุ่มสาว ปัจจุบันเหลือเพียงเพื่อเป็นมหรสพแสดง ประกอบประเพณีงานบุญหอดอกผึ้ง และไม่มีการถ่ายทอดระหว่างบุคคล

ปะเร่เร่เป็นการร้องแบบคันศรลักษณะร้อยเนื้อทำนองเดียว ผู้หญิงเป็นฝ่ายตีโทนให้จังหวะในอัตราจังหวะ 3/4 ใช้เสียงร้องระบบ 6 เสียง เป็นแบบของตนเอง ผู้ร้องหญิงใช้เสียงใกล้เคียงกับ Key F ในกลุ่มเสียง ฟา (F) - ลา (A) - ที (B) - โด (C) - เร (D) - มี (E) ผู้ร้องชายใช้เสียงใกล้เคียงกับ Key G ในกลุ่มเสียง ซอล (G) - ที (B) - โด (C) - เร (D) - มี (E) - ฟา (F) ทำนองเพลงเป็นแบบขึ้นๆ ลงๆ (Undulating) ผิพวรรณเป็นแบบทำนองเดียว (Monophony) เครื่องดนตรีประกอบปะเร่เร่คือกลองหน้าเดียวคล้ายโทน ใช้ตีประกอบการร้องในจังหวะตายตัวสำหรับนักร้องฝ่ายหญิง และตีเป็นครั้งคราวสำหรับนักร้องฝ่ายชาย

This research was to study Pa-re-re, a vocal music of Nyah-Kur in Thepsathit District, Chaiyaphum province. The objectives of this research were: 1) to study Nyah-kur's ways of life and their society, 2) to work with Pa-re-re music analysis, and 3) to studied the role of instrument used in Pa-re-re.

The major findings were: The Nyah-Kur people was an ancient Mon's lineage who live nomadic life on the hills here and there around Phetchaboon, Chaiyaphum, and NaKhonratchasima provinces. Nowadays they settled down permanently at a particular place and lived together with any Non- Nyah-Kur people. Their occupation was mainly agriculture. They spoke Nyah-Kur with was an Austro-Asiatic, Mon-Khmer branch, with no alphabet. The unique music of this tribe was Pa-re-re that used to be sung while working as well as an entertainment for leisure time in manner of courtship among young males and females. Presently, the Pa-re-re subjected to be performed just only for the Haw-dok-phueng ritual ceremony, and never transmitted to the young generation.

The Pa-re-re was an impromptu singing, while the female singer was also played a goblet drum in a fixed rhythm of $\frac{3}{4}$ meter. The female's voice tuning was a kind of sextet similar to scale of F major (F-A-B-C-D-E) while the male's voice was closed to scale of G (G-B-C-D-E-F). The melodic contour was undulating, monophonic texture. An instrument accompanied the vocalist was a single face goblet drum performed by female only while singing, and usually played in fixed rhythm. The drummer also played drum for male singing sometimes.